

SALOMON - KRÓL SŁYNAŃCY Z MĄDROŚCI

Salomon – (ur. około 1000 p.n.e., zm. około 931 p.n.e.) – król Izraela, syn i następca króla Dawida. Wielki budowniczy. Swój dwór uczynił ośrodkiem kultury, głównie literatury. Według tradycji biblijnej słynął z mądrości. Na lata jego panowania przypada największa świetność monarchii hebrajskiej.

Dzieciństwo i młodość

Salomon był synem Dawida, króla Izraela i Batszeby, wdowy po Uriaszu. Urodził się w Jerozolimie . Otrzymał imię *Jedidia* (Jedyniasz), imię Salomon było najprawdopodobniej imieniem tronowym, które przybrał dopiero po objęciu rządów.

Mądrość Salomona

Salomon słynął ze swojej mądrości. Według 1 Księgi Królewskiej, podczas pobytu w Gibeonie Salomonowi w czasie snu ukazał się Bóg i rzekł: "Proś, co ci mam dać". Salomon poprosił o serce rozumne, aby mógł właściwie sądzić lud oraz rozróżniać między dobrem i złem. Ponieważ podobało się to Bogu, że Salomon prosił o taką rzecz, odrzekł: "Oto dam ci serce mądre i rozumne, że takiego jak ty jeszcze nie było przez tobą i takiego jak ty również po tobie nie będzie".

"Bóg dał Salomonowi mądrość i rozsądek nadzwyczajny oraz rozum nieogarniony, jak piasek na brzegu morza. Toteż mądrość Salomona przewyższała wszystkich ludzi Wschodu i Egipcjan. Wypowiedział bowiem trzy tysiące przysłów, a pieśni jego było tysiąc pięć"

W Biblii opisana jest historia związana z wyrokowaniem króla: nierządnic miały po jednym niemowlęciu, jedno z nich umarło, każda twierdziła, że jej dziecko żyje. Salomon stwierdza, że należy dziecko rozciąć na dwie połowy, aby każda kobieta otrzymała po połowie. Wtedy przeciwko wyrokowi protestuje prawdziwa matka, która woli oddać je rywalce, niż pozwolić, by poniosło śmierć; Salomon poznaje po tym, że to ona jest matką dziecka i oddaje je jej. (1 Krl 3, 16-28)

RZĄDY

WEWNĘTRZNE

Zasłynął jako budowniczy.

W ciągu siedmiu lat wybudował w Jerozolimie świątynię, zwaną później pierwszą Świątynią Jerozolimską.

Trzydzieści lat budował sobie pałac.

Inne jego budowle to: *Dom Lasu Libanu*, pałac dla córki faraona, mury jerozolimskie, zabudowy w miastach Chasor, Megiddo i Gezer.

Jako pierwszy z izraelskich władców korzystał z rydwanów.

Jego wojsko składało się w znacznej części z nie-Izraelitów np. Jebusytów, Hetytów..

Doprowadził do przeniesienia Arki Przymierza do pierwszej Świątyni.

W pierwszych latach rządów pozostawał wierny kultowi Jahwe, później dopuścił do politeizmu – stawiając nawet posągi Kemoszowi (bóg moabicki) i Milkomowi (bóg ammonicki).

Przeciwnikiem Salomona był Hadad, potomek królów Edomu i powinowaty faraona.

Żony i potomstwo Salomona

Posiadał, jak inni ówczesni władcy, liczny harem. Źródła biblijne podają, że miał 700 żon-księżniczek i 300 żon drugorzędnych. Wiadomo, że wśród jego żon były Moabitki, Ammonitki (jedną z nich – Naamę – znamy z imienia).

Imiennie znamy tylko jego syna i następcę Roboama oraz córki Tafat i Basmat. Sądząc po liczebności haremu, Salomon musiał mieć więcej dzieci, jednak w źródłach brak wzmianek na ich temat.

PIEŚNI NAD PIEŚNIAMI

1. O jakoś ty piękna, przyjaciółko moja; o jakoś ty
piękna! Oczy
twoje jako oczy gołębic między kędzierzami twemi;
włosy twoje
jako trzoda kóz, które widać na górze Galaad.
- 2 Zęby twoje jako stado owiec jednakich, gdy
wychodzą z kąpieli,
z których każda miewa po dwojgu, a nieplodnej
nie masz między
niemi.
- 3 Wargi twoje jako sznur karmazynowy, a wymowa
twoja
wdzięczna; skronie twoje między kędzierzami twemi
są jako sztuka
jabłka granatowego.
- 4 Szyja twoja jako wieża Dawidowa z obronami
wystawiona, w
której tysiąc tarczy wisi, i wszystka broń mocarzów.
- 5 Obie piersi twoje jako dwoje bliźniąt sarnich, które
się pasą
między lilijami;
- 7 Wszystkaś ty jest piękna, przyjaciółko moja! a
zmaży nie masz na
tobie

Harem -część domu lub pałacu muzułmańskiego przeznaczona jedynie dla kobiet. Ogół kobiet w tym miejscu przebywających. Do haremu miał prawo wstępu jedynie pan domu (mąż), oraz mali chłopcy, dzieci kobiet z haremu, pozostające jeszcze pod ich opieką.

Rydwan -to jest pojazd konny, najczęściej dwukołowy zaprzęzony w dwa lub cztery konie, zwykle z tyłu otwarty, znany od około XXVIII w. p.n.e. na całym Bliskim Wschodzie, i w Egipcie od około XVIII w. p.n.e. oraz w starożytnej Grecji od XII wieku p.n.e., później także w Rzymie.

Salomonowy wyrok – fraza języka potocznego oznaczająca mądre i sprawiedliwe rozwiązanie, wypływające z głębokiej mądrości.

Pracę wykonała Marta Pasek

Źródła-

www.wikipedia.pl

www.twr.osw.pl

www.przeklej.net